

V roli rozpustilé Nitušky dobývá Prahu

Zuzana Benešová z Budějovic exceluje v operetě v Karlíně, studuje čtvrtým rokem HAMU a hudebníci kritici o ní píší jako o vycházející pěvecké hvězdě.

ČESKÉ BUDĚJOVICE Měla zánět hratanu a průdušek. Přesto svoji zatím životní premiéru díky operní technice zvládla s přehledem. Zuzana Benešová září od konce ledna v pražském Hudebním divadle Karlín v titulní roli Mam'zelle Nitouche. „Postava Nitušky je mi blízká. Je podobná jako já,“ říká 24letá rodačka z jižních Čech.

Co jste si naposledy zazpívala ve sprše?

Já ve sprše vůbec nezpívám. Teď se soustředím na školu, čeká mě ročníkový koncert. Nedávno jsem si proto zkusila Aničku z Čarostřelce.

V karlínské operetě hrajete jeptišku Denisu a zároveň rozpustilou Nitušku. Kdo je vám bližší?

Obě vyjadřují moji osobnost. V Praze jsem na začátku studií bydlela u řádových sester. Podobně jako Nituška jsem utkala po večerech tajně do divadla. I typově je to role pro mě. Navíc první operetní. Opereta je mi strašně blízká.

V čem?

Na HAMU studuju operu. A dosud jsem se věnovala hlavně muzikálům, kde jsem se snažila najít sama sebe. V Mam'zelle Nitouche už se hledat nemusím.

Je opereta těžší než muzikál?

Je to jiné. Mam'zelle Nitouche je dost náročná, protože trvá 2,5 hodiny a hlavní postava je na scéně pořád. Je tam i spousta textu a tance.

Jak se mladá zpěvačka dostane k titulní roli na prestižní scéně?

Musela jsem projít konkurzem. Ostatně skoro jako všichni. Sen všech zpěvaček je ale na konkurzy nechodit. Já je totiž nesnáším.

Proč?

Konkurzy jsou úplně nejhorší. Potkáváte se tam se známými, kteří jsou v tu chvíli konkurenti. Někdy je to nepříjemné. Hlavně potom, když vám to vyjde, a jim ne.

Máte za sebou několik sezon v Hluboké. Je náročnější zpívat na nádvoří, nebo v divadle?

Nevidím zase tak zásadní rozdíl. Venku je to těžší, když je špatné počasí. Já mám výhodu v tom, že jako

operní zpěvačka venkovní prostor lépe utáhnu. Velký podíl na tom má moje profesorka zpěvu, která mě naučila techniku. I díky ní jsem dokázala odzpívat lednovou premiéru Mam'zelle Nitouche s velkou hlasovou indispozicí. Měla jsem zánět hratanu a průdušek. Každý den jsem musela do nemocnice na kapačky a odsud rovnou do divadla.

Nebylo to riskantní?

Přiznávám, že doktoři mě od toho zrazovali, a někteří dokonce zakázali. Mohla bych z toho mít problém celý život.

Budí vás před premiérou nějaká noční můra?

Dost často se mi zdá, že mě režisér obsadí do něčeho, co nestihnu nazkoušet. Najednou jsem na jevišti a nevím, co mám hrát. Klasické okno. Hrůza. Před premiérou mi vyhovuje řešit nějaký problém, který se zpíváním nespojuje. Třeba když se porouchá auto a člověk přemýšlí, jestli představení stihne.

Co byl klíčový moment ve vaší pěvecké kariéře?

Muzikál Romeo a Julie v roce 2009 na Hluboké. Bylo to období, kdy jsem přemýšlela, že s aktivním zpíváním seknu. Nikam to nevedlo. Šla jsem na konkurz s tím, že když to nevyjde, tak končím.

Ale ono to vyšlo a získala jste první velkou roli Julie. Dnes už o vás média píšou jako o hvězdě. V hledáčku vás má i bulvár. Jak si zvykáte na tento zájem?

Zatím si to užívám, protože píšu jen pěkné věci. Mám samozřejmě kolem sebe lidi, kteří mi radí, které noviny mám brát do ruky, jak číst některé články.

Láká vás ještě opera?

Necítím se v ní úplně doma. Pořád mám pocit, že je spousta práce přede mnou. Zatím si netroufnu jít s operní rolí před lidi.

Ale na rozdíl od muzikálových pěvců si můžete dovolit operní výstup jako Líza v Casanovovi.

Myslím, že role Lízy byla tak trochu napsaná pro mě. Na druhou stranu jsem měla dřív problém s tím, že tvůrci muzikálů operní

Julie i Mam'zelle Nitouche

Zuzana Benešová pochází z Budějovic. Poprvé sklídila úspěch jako Julie v muzikálu v Hluboké (vpravo). Vlevo je s Mariánem Vojtkem po pražské premiéře Mam'zelle Nitouche.

Foto: S. Kubeš, MAFRA a archiv BZ

zpěvačky do inscenací moc neobsažovali. Trend byl dosud takový, že muzikál zpívali popoví a rockoví zpěváci. Ale už se to mění.

S rockery máte také zkušenost. Působila jste u Petra Muka jako vokalistka, naposledy u Petra Koláře.

Nikdy jsem neměla vlastní kapelu, protože nejsem lídr. Pozice vokalistky mě uspokojuje – jsem na pódiu, užívám si atmosféru. Není to takový stres a zodpovědnost.

Proč jste se začala věnovat zpěvu? Ovlivnil vás někdo z rodiny?

U nás doma se vždycky hodně zpívalo. Vedla mě k tomu hlavně babička. Pouštěla mi staré nahrávky klasických muzikálů. Profesionální muzikanty ale v rodině nemám. Zlom byl před příchodem na střední školu. Vůbec jsem nevažovala o gymnáziu. Jasná volba byla konzervatoř.

Stanovila jste si cíl?

V patnácti jsem si myslela, že ve dvaceti budu mít strašně peněz a budu hvězdou. Teď je mi 24 a myslím, že jsem na začátku cesty.

Jste ve čtvrtáku na HAMU. Zvládáte kloubit vystupování se studiem?

Ve škole mi vycházejí vstříc. Díky zkuškovému období jsem teď měla víc času na Karlín. Do Budějovic ale, bohužel, jezdím čím dál méně.

Jak odpočíváte?

Nejradši jezdím sama na naši chalupu u Lípna. Je to mrtvá vesnička, kde relaxuju. Většinou poslouchám hudbu, čtu si, procházím se, vařím si čaj na kamnech.

Zazpíváte si tam také?

Ani náhodou! Když mám volno, tak nezpívám. Chalupa je jen na odpočinek. Proto to tam tak miluju.

Petr Kubát

VIZITKA

Zuzana Benešová

Narodila se 21. března 1988. Po absolvování českobudějovické konzervatoře přešla na pražskou státní konzervatoř. V současnosti studuje operní zpěv na HAMU. Na zámku Hluboká hrála od roku 2009 po tři sezony Julii v muzikálu Romeo a Julie. Na stejné scéně se v roce 2011 objevila v Jedné noci na Karlštejně jako Alena a královna Eliška a Ioní v Casanovovi v roli Lízy. V pražském Divadle Hybernia ztvárnila v roce 2010 roli Patricie v muzikálu Baron Prášil. Letos v lednu měla premiéru v Hudebním divadle Karlín opereta Mam'zelle Nitouche, kde hraje titulní úlohu. Její výkon sklídil nadšené recenze. Působila jako vokalistka v kapele Petra Muka, Janka Ledeckého či Petra Koláře. V současnosti žije převážně v Praze.